

NIEZWIĘDLIWY (1) *ai*

A sg f niezwiędliwą.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. zwiędnąć.

Taki, który nigdy nie więdnie; w przen:

*Wyrażenie: »niezwiędliwa korona«: A gdy lie da widzieć przednieyśly páftherz/ weźmiećie niezwiędliwą koroną [*immarcescibilem gloriae coronam*; nie więdący wieniec *WujBib*] chwały. *Leop 1.Petri 5/4.**

Cf NIEZWIĘDŁY

AK